

Timpul s-a scurtat¹

... Cu câteva zile în urmă, am aflat cu profundă înduioșare că starea de sănătate a dragii tale soții s-a agravat în ultima vreme. Fie ca Domnul credincios să vă fie alături și să vă dăruiască din plin puterea, ajutorul Său puternic și compasiunea Sa în necazurile voastre! Este dragostea Sa, care se îngrijește astfel de voi. Înainte de întemeierea lumii, Dumnezeu a hotărât să ne aducă în gloria Sa ca și copii preaiubiți și, într-un har de nedescris ne-a dobândit prin jertfa scumpă a propriului Său Fiu; dar trebuie să intrăm în această glorie prin multe necazuri.

El nu ne-a dat promisiuni pentru trup, dar bunătatea Sa este partea noastră și este mai bună decât viața (Psalmul 63.3). Nimic nu ne poate despărți de dragostea Lui (Romani 8). Toate necazurile noastre trezesc sentimentele profunde ale inimii Sale de Tată credincios și pun în mișcare resursele care se revarsă ale harului Său față de noi, astfel încât, în toate aceste exerciții ale inimii și încercări ale credinței, noi Îl cunoaștem pe El Însuși cu atât mai profund. Ce binecuvântare pentru noi!

Scopul tuturor căilor de educare ale Tatălui cu noi este să ne facă părtași la sfințenia Sa. El vrea să ne aducă inimile să renunțăm la orice alt obiect și să ne odihnim numai în dragostea Sa divină, în dulce conștientizare că suntem ai Lui. Într-adevăr, un loc de odihnă binecuvântat! Dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt, care ne-a fost dat. (Romani 5.5). Duhul ne îndreaptă privirile în sus, spre Cel care ne-a răscumpărat și S-a dus înaintea noastră, pentru a ne pregăti un loc în casa Tatălui de sus. Între timp, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor care Îl iubesc pe Dumnezeu (Romani 8.28), astfel încât putem mulțumi Tatălui pentru *toate*. Și Isus vine în curând să ne aducă „înfierea, răscumpărarea trupului nostru” [Romani 8.23].

Timpul s-a scurtat, iar suferințele prezentului nu sunt demne de a fi comparate cu gloria viitoare care ne va fi revelată (Romani 8.18). Și apoi bucuria de nedescris: „Astfel vom fi întotdeauna împreună cu Domnul!” (1 Tesaloniceni 4.17).

Domnul să vă dea mult har, mângâiere și încurajare pentru a persevera cu răbdare în credință și speranță, ca să nu obosiți! El este credincios. El nu va permite să fiți ispitiți peste puterile voastre, ci „împreună cu ispita, va pregăti și *scăparea*, ca voi să o puteți răbda” (1 Corinteni 10.13). Dar cât de minunată este ieșirea, pe care El o va pregăti pentru noi toți, și care este așa de aproape de noi! Atunci Îl vom vedea față în față, vom recunoaște, cum am fost cunoscuți noi, și nu ne vom mai obosi niciodată în lauda adusă Lui! Lui Îi mulțumim deja acum cu recunoștința noastră slabă!

Titlul original: Die Zeit ist kurz

Sursa: *Botschafter des Heils in Christo*, Anul 77, 1929, pag. 306-308.

¹ Fragment dintr-o scrisoare adresată în 1875 unor frați aflați în suferință. Autorul și destinatarii au trecut de mult în odihna veșnică.